

1009

עקב

כניסת השבת: 19:19

יציאת השבת: 20:09

רבנו תם: 21:02

ע"פ אופק ת"א

יח' אב התשפ"ו

טוב העלון השבועי

להחסות

בה'

המדריך לעשירות העולם

עקב תשמעון'. הקב"ה יאהב את האדם, יברך את פרנסתו, יברך את זרעו, יסיר ממנו כל חולי כך שלא ידע מהו צינון קל, חרב לא תעבור בארץ, והכל בזכות 'עקב תשמעון'. שואל הצדיק הקדוש, רבי שלום'קה מזוועהיל זי"ע: מהו אותו 'עקב' שמביא כל כך הרבה ברכות לאדם כבר בעולם הזה? מה עליו לעשות בשביל לראות את כל צינורות הברכה בחייו נפתחים?

עונה רבי שלום'קה ואמר: "עקב - ראשי תיבות: ק'דש ע'צמך ב'מותר - כל התקדשות והתגברות שמקדש האדם את עצמו כאן בעולם הזה, פותחת לו אוצרות כבירים של ברכה ושפע. הדבר דומה לבנק - ככל שתפקיד יותר סכומים, כך תגיע לחשבון וסכום גדול מאד, עד שתהיה עשיר גדול. כך בדיוק נוהג הקב"ה עם האדם בעלם הזה - בכל פעם שהאדם מתגבר על הנאה שיכל לקבל באיסור, כל התגברות...

- המשך בעמוד 3 -

רבים הולכים בימי החופש לגן החיות לראות את בריותיו של בורא עולם, כשגולת הכותרת היא - האריה. אין לך ילד או מבוגר שלא מצפה ומייחל לראות את מלך החיות מסתובב ומתקרב אליו. אך רק רגע? והרי האריה הינו מסוכן ביותר ויכול לשים קץ לחייו של האדם? כיצד יתכן שכולם נעמדים סמוך לאריה לראותו?... התשובה ברורה: כל מה שאפשר לצפות באריה זה רק כשהוא מאחורי סורג ובריה, אז ניתן לעמוד לידו בביטחה ולהנות ממראהו. אבל אם ח"ו ישתחרר האריה ממאסרו ויהלך חופשי, לא רק שהאדם לא יהנה מכך, אלא יהיה לדבר זה מחיר כבד.

אומר הרב אלימלך בידרמן שליט"א: "נמצאים אנו בעיצומו של חודש אב, אשר מזלו הינו 'אריה'. לא לחינם החודש הזה במזל 'אריה', לפי שיש בו הכי הרבה פיתויים ויצרים, שהרי כולם נמצאים בחופשה, ומרגישים בקיץ שיחרור והנאה, ובקלות יכולים להגיע בו לירידה רוחנית, רגע לפני ביאתו של חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות. האריה הזה, אם יהיה ללא מחסומים וגדרים הוא עלול להיות מוסכן נורא ולגרום למוות רוחני, ה' ישמור. חשיפה למקומות לא טובים, שהיה ובילוי עם אנשים לא ראויים, יכולים לפרק את האדם וביתו ממעלתו הרוחנית שבנה כל השנה. אריה מאד מסוכן כשהוא מסתובב חופשי. אך אם עושים לו גדרים וסייגים: שומרים על עצמנו גם בחופשה ובקיץ ממקומות שאינם ראויים, מחשיפה לכלים שאנו נשמרים מהם כל השנה - זוכים להינות מהאריה וחוזרים ממנו עם סיפוק וזכויות כבירות לחודש אלול וראש השנה.

בפרשת השבוע שלנו, פונה בורא עולם לעם ישראל ואומר להם כי כל הברכות וכל השפע שיכול להיות בעולם, יהיה לכל אחד מהם אם רק יקפידו על: 'והיה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הלב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרח. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוהת ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. יוסף בן נג'יה, יחזקאל בן ג'ורג'י, פרח בת טובה, אירית בת צדיקה, תקוה בת פנינה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

גאולה בת בלור

לפרואה, פרנסה והצלחה: מ"א צ.ב.מ. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. יאיר חיים בן ענבל שרה. רוויה בת ולרי.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אליס בת פרידה. בת-חן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

השגחה פרטית

1) כותב ה'אורחות צדיקים' (שער השמחה):
'על כל אדם לדעת בידיעה ברורה כי
האלוקים מרחם עליו יותר מכל מרחם. ובורא
עולם הוא הכל יכול, וממילא הוא יכול
לעשות הכל ברחמים גמורים למענך'.

לכן, כתב בספר 'האמונה והביטחון': כי עיקר
תפקידו של האדם הוא להאמין ולבטוח בה'
בכל מצב, אף כשהמציאות קשה ואינה
מובנית מה הטוב שיש בה.

וחובתו של הבוטח בה' להאמין שאין ליסורים
שום שליטה על האדם, אם בורא עולם לא
ירצה. ואם רואה הוא שהייסורים אכן שולטים
בו - זהו אות וסימן שזה רצון ה' עתה.

אמר הרב מבריסק (קונטרס הבטחון): "כתוב
בתהילים: 'עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ',
וכי איננו יודעים שהוא ברא שמיים וארץ?
אלא שלפעמים האדם נמצא בצרה צרורה
ללא ידיעה מהיכן יושע, מגיע דוד המלך
ומחזקו: 'דע כי ה' ברא את השמים והארץ
כהרף עין, והאם הוא לא יוכל להצילך כהרף
עין, לכן עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ'.

- מתוך 'לכתחילה' השגחה פרטית 052-7632686

הלכות והליכות

"הליכות מאיר" לימי בין הזמנים
הרב מאיר גבאי שליט"א

**שאלה: נסענו לפארק או גינה בחופש והתחלנו לאכול במקום אחד,
האם מותר לי להמשיך לאכול במקום אחר?**

תשובה: א. אם הגינה מוקפת גדר או מחיצות - רשאי אף לכתחילה
לשנות מקומו למקום אחר בתוך הגינה, ואפילו לא היתה דעתו
לכך בשעת הברכה.

ב. אם הגינה אינה מוקפת מחיצות - אם היתה דעתו בשעת הברכה
להמשיך אכילתו במקום השני, רשאי להמשיך לאכול שם אפילו
לכתחילה. אבל אם לא היתה דעתו לכך - אינו רשאי להמשיך
לאכול שם, אך בדיעבד כשכבר עבר למקום השני, ממשיך ואוכל
ואינו חוזר ומברך.

יש להדגיש, שאם רואה מהמקום שבירך את המקום השני, בכל
האופנים רשאי לכתחילה להמשיך לאכול במקום השני, דהיינו
אפילו לא היתה דעתו לכך, ואפילו לא היה מוקף מחיצות (הלכ"ב קע"ח).

2. המברך על הפירות או על השתיה בגן אחד, ורוצה לשנות מקומו
לגן אחר ולהמשיך אכילתו שם. בכדי שיוכל לכתחילה לעשות כן,
צריך שני תנאים: א) שיראה מהמקום שמברך את הגן השני. ב)
שתהיה דעתו בשעת הברכה להמשיך לאכול בגן השני.
אך אם חסר אחד מן התנאים, אינו רשאי לכתחילה לעבור לאכול
בגן השני, ורק בדיעבד כשכבר עבר לגן השני, רשאי להמשיך
אכילתו בלי ברכה. (ואף שהשו"ע כתב סי' קע"ח סעיף ג' לחזור ולברך, בדיעבד אמרין בזה ספק ברכות להקל).
ואם חסרים שני התנאים (שלא ראה בשעת הברכה את הגן השני,
וגם לא היתה דעתו בשעת הברכה) - חוזר ומברך.

שאומר ברכת המזון, ואם לא, אז "אכלתי אותה", ואז
היית מקבל 'עונש' להישאר בשולחן שבת עד שהוא
יסיים את כ-ל דברי התורה ואת כל הזמירות. חוץ מזה
שהייתי חוטף צעקות.

בעקבות כך, התחלתי לפתח שנהא, לצערי, לאבא שלי
ולתורה ולמצוות, פשוט לא רציתי לפתוח סידור!,
הרגשתי צער עמוק, עד שהחלטתי יום אחד שאין לי כח
יותר לכך. אבא כעס מאד, ואני כבר הפסקתי מכל קיום
המצוות היפות והטהורות. ידעתי שהתורה והמצוות הן
דבר יפה ומיוחד, אך הדרך שהעבירו לי אותם, גרמה לי
את ההיפך הגמור. והתחלתי לעשות בכוונה. הסיפור לא
נגמר בי, וגם שני אחיי שעברו דבר דומה ירדו מהדרך
לצערי ורחוקים מאד מדרך ה'.

**היום אני יודע כי הכוונות של אבא שלי היו טובות, אבל
הדרך לא התאימה לנו, לנפש שלנו. אבא היה צריך
לשחרר את המחנק הכבד, לשיר איתי בשולחן שבת
בשמחה, לומר לי מילה טובה כשהתפללתי יפה, לעודד
אותי להשתתף בדברי התורה מתוך רצון ושמחה. כעת
הבנתי שאני רוצה קשר עם אבא בשמיים ולכן באתי
ללמוד איתך".**
(מתוך הספר הנפלא 'נוי השבת' 0527-137-807)

משחרים לחץ

יום אחד, מתקשר אליי בחורצ'יק לפני חתונה, ומבקש
ממני לקבל הדרכה לרגע הגדול בחיים. לא הכרתי אותו,
וקבענו יום ושעה שמתאימים לשנינו, ונפגשנו.
אומר לכם את האמת, הייתי בהלם מוחלט. הגיע אליי
חתן עם שיער ארוך, עגילים לאזניים, שרשרת על צווארו
ושני צמידים על ידיו. הייתי בטוח שהוא טעה בכתובת!.

קיבלתי אותו בחיבוק ובחיוך רחב, והתחלנו יחד ללמוד,
אלא שאז גיליתי לתדהמתי תלמיד חכם של ממש שידע
המון דברים ומושגים. "מאיפה לך כל הידע האדיר הזה?".

ואז הוא ענה: "אל תראה אותי ככה! למדתי בתלמוד
תורה ובישיבה קטנה! הייתי מוצלח בלימודים. הייתי ילד
טוב, התנהגתי יפה וכיבדתי את ההורים, אבל לא היה לי
כל כך חשק ללמוד ולהתפלל. (בינינו, כמה ילדים אנחנו
מכירים שיש להם חשק ללמוד תורה ולהתפלל?... כל ילד
רוצה לשחק ולהנות ולא תמיד בא לו ללמוד!).

ממשיך הבחור ומספר: "אך אבא שלי נלחם בכל הכח:
הוא נלחם שאשב בבית הכנסת ולא אפסיד מילה אחת
מהתפילה! הוא לא נתן לי לקום מהמקום ולא לצאת
קצת לשחק. הוא לא נתן לי לקום משולחן השבת עד

המדריך לעשירות העולם

צדיקים, ועשיתי אין ספור סגולות, אבל מעולם לא זכיתי לקבל ברכה בשידור חי מאדם שהתבזה כמוך, הברכה שלך כעת היא החזקה ביותר, ובזכותך העולם עומד, שנאמר: 'תולה ארץ על בלימה', ועוד שהמעביר על מידותיו - מעבירין לו על כל פשעיו".

ירין אמר לו בחצי פה: "שבורא עולם יתן לך ילדים", והלך לעשן סיגריה בשקט. מספר הרב גד: **'באותה שנה, 16 שנה ללא ילדים, זכינו לחבוק בת חמודה וצדיקה, בנס ממש. ישתבח שמו של בורא עולם, בזכות הברכה של ירין הצדיק מהסמינר!'**

ממשיך הרב שניר ומספר: "חלפו שנתיים מאז אותו סיפור, סיימתי שיעור בעיר יבנה, והרב גד המגיע כמעט לכל שיעור שלי, ניגש אליי לעיני רבים מהשיעור ואמר לי: "הרב שניר, אתה חייב לשמוע את ההמשך של הסיפור שלי". לא הבנתי מה הוא רוצה לומר, והוא פתח וסיפר: "בחול המועד פסח האחרון, ארגון ערכים ערכו 'הרמת כוסית' לכל רבני ופעילי ארגון 'ערכים'. בסיום האסיפה החגיגית, יצאתי עם אשתי לרכב ומיהרנו להגיע למקום מסוים. אנחנו נכנסים לכביש ורואים פקק תנועה כבד מאד. הבחנו כי הפקק נוצר מכמה רכבים לפנינו, ואשתי מחליטה לרדת ולבדוק מה קורה.

היא מגיעה לתחילת הטור של הרכבים, ולתדהמתה היא רואה רכב של יהודי מבוגר שחוסם את כל השורה שלנו, שמגיע מהכיוון הנגדי. מה קרה?... הרכב הראשון בטור היה של אשה זקנה שמתחננת לאותו נהג חוסם ואומרת לו: "תזוז בבקשה 10 מטר אחורה, אתה עוצר את כל התנועה", אך הוא מתעקש וזועף: "אני הייתי פה ראשון, ואני רוצה להסתובב ולהיות לפני כולם, אני לא אמתין עד שכולם יעברו, תלכי קצת אחורה, כדי שאוכל להסתובב ולהיות הראשון".

אלא שאז הוא נזכר באחת ההרצאות ששמע היום על הניסיונות שהקב"ה מעביר את האדם, וכי אם האדם מבין שבורא עולם הוא זה ששלח את הפוגע לצערו, מתקיים בו: "הנעלבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עליהם אמר הכתוב: 'ואוהביו כצאת השמש בגבורתו'.

הוא הרגיש מלחמה פנימית אדירה, והחליט לברוח מהניסיון - הוא קם מהלובי של המלון ויצא החוצה,

בשביל לא להחזיר לו. הוא שתק ויצא בסערה, לכבודו של בורא עולם. ממשיך הרב גד ומספר: 'ראיתי את כל האירוע הלא נעים הזה, ורצתי אחרי ירין, והתחננתי אליו: "ירין הצדיק, אשריך! כמה שמחה גרמת בשמיים, לא החזרת לבחור הזה ולא ענית לו. ודע לך כי כעת יש לך שעת רצון אדירה בשמיים. אני מבקש ממך בכל לשון של בקשה: אני ואשתי נשואים 16 שנה ללא ילדים, אנא, תברך אותי!".

מתוסכל וכואב, השיב ירין לרב גד ואמר: "אחי, מה אתה רוצה ממני? עזוב אותי. איזה ברכה ואיזה נעליים, אני רק באתי להתחזק, וכעת אני מנסה להתגבר לכבודו של ה', תלך לרבנים גדולים שיברכו אותך". הרב גד לא ויתר ואמר לו: "הלכתי להרבה

בכל פעם שהאדם מתגבר על הנאה שיכל לקבל באיסור: ראה שאינה מותרת, הליכה למקום הרחוק מיראת ה', מוותר על הצעת עבודה שיש בה ניסיונות - בורא עולם לוקח את ההנאה שהוא ויתר עליה, ומפקיד אותה בחשבון שלו בשמיים. עוד התגברות, ועוד הנאה אסורה שמנעתי את עצמי, גורמת שמחה גדולה בשמיים, ומשלמים לו לאדם בעולם הזה בכל הברכות הקיימות. וזה פירוש הפסוק: "והיה" - לשון שמחה גדולה, "עקב" - בזכות שקידשת עצמך במותר לך, ואז תזכה ל"ותשמעון" - תשמע שהעסקים פורחים ומצליחים, הילדים מצליחים במוסדות, אתה ואשתך בריאים, והקב"ה מאיר לך פנים ואתה זוכה לבשורות טובות בצרורות.

סיפר מזכה הרבים הרב שניר גואטה שליט"א: "ישנו יהודי יקר, פעיל של סמינר 'ערכים', שמו בישראל הינו - הרב גד. הרב גד הצדיק מגיע כמעט לכל השיעורים שלי ומחלק לנערים ונערות שבאים לשיעור פרטים על סמינרים המתקיימים בקרוב.

יום אחד, ניגש אליי הרב גד ומספר לי את הסיפור הבא: "הרב, אתה חייב לשמוע. בסמינר האחרון שעשינו בנתניה לקבוצה של בחורים הרחוקים מתורה ומצוות, אירע מקרה לא נעים בכלל. בשעה מאוחרת, אחר סיום ההרצאות של אותו יום, ישבו להם קבוצה של בחורים שהגיעו לסמינר וישבו לשתות ולשחק. אחד הבחורים שישב לשחק עם חברו 'שש בש', היה 'ירין'. לפתע, ניגש אליהם בחור אחד שהיה נראה שתוי ולא שפוי והחל לבעוט בכל דבר שעמד בדרכו, וכשהוא הגיע לירין, הוא 'העיף' לו את השש בש באמצע המשחק, והוא לא הסתפק בכך, אלא נתן לו אגרוף והכאיב לו מאד.

ירין התבייש מאד והצטער מאד, והתכוון לקום ולהשיב לו בחזרה,

משפחת אחיאל • משה בריל 9 ת"א • 052-7137136 • לקבלת העלון במייל daniel777achiel@gmail.com